

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 105

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió extraordinària celebrada dia 20 de juliol del 2010, a les 11,30 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 804/10, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

4710

Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 804/10, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la segona sessió extraordinària, que consta d'un punt únic: debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 804/10, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Presentació del projecte de llei per part del Govern? No n'hi ha.

Per tant, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 1469, 1470, 1471 i 1519, té l'Hble. Sr. Rodríguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Nos disponemos hoy en este pleno extraordinario a debatir el dictamen de la Comisión de Hacienda y Presupuestos realizado al Proyecto de ley del sector público instrumental de las Islas Baleares y también cuatro enmiendas del Partido Popular que no han sido aceptadas en los trámites parlamentarios de ponencia o comisión que hasta ahora se han desarrollado, y consideramos vitales para un mejor funcionamiento del sector público instrumental de las Islas Baleares.

Para dar una visión exacta de lo que significa el conjunto de entes que afecta a esta norma jurídica, es decir, a los organismos autónomos, los entes públicos empresariales, las sociedades anónimas públicas, las fundaciones del sector público y los consorcios, baste decir que de cada 100 euros del presupuesto consolidado de la CAIB 56 los administra este sector, y de cada 100 euros de deuda que tiene la comunidad, 34.5 corresponden también a este sector. Es decir, de los 3.334 millones de euros del presupuesto consolidado de las Islas Baleares, 1.895 son gestionados por los entes que conforman el sector público instrumental, y de la deuda que tiene la comunidad autónoma, que es de 3.546 millones de euros, 1.400 también corresponden a este mismo sector público instrumental. Como vemos, por lo demás datos apuntados anteriormente, un sector público con una dimensión importante y al que esta ley trata de racionalizar.

En la pasada legislatura y en ésta se han dado casos de corrupción por el uso indebido de dinero público, casos que toda la cámara estoy seguro que repudia, rechaza y espera que a través de los mecanismos de control que se establecen mediante esta norma no puedan volverse a producir, como es voluntad de todos, y ésta es una de las metas importantes que se espera alcanzar con este instrumento jurídico.

El segundo objetivo que entiendo yo que persigue esta normativa legal es racionalizar este sector económico, de ámbito económico, que todos consideramos que se halla sobredimensionado. Mucho se viene hablando de este instrumento legislativo que viene a mejorar el control económico, la función de cada ente y la racionalización tanto de los cargos públicos como de los recursos económicos que se

emplean para conseguir los objetivos que tiene marcado este sector económico. La ley que se somete a aprobación del pleno de la cámara no es la misma que el pasado 8 de junio superó la enmienda a la totalidad que propuso el Grupo Parlamentario Popular, no lo es porque a través de las 71 enmiendas que mi grupo hizo al articulado de la misma, así como las que formuló Unió Mallorca, se ha posibilitado una mejora sustancial en el texto de la ley, que, sin duda, pone mayores y mejores instrumentos de control en manos del ejecutivo y también en manos de la oposición, que posibilitan en mayor medida el deseado control del sector público, que siempre había anunciado el Govern pero que no quedaba fehacientemente demostrado en el texto articulado que envió a esta cámara.

Llegado a este punto, quiero hacer una reflexión a los grupos que dan apoyo al Govern sobre el discurso del día 8 de junio de 2010, del trámite de la enmienda a la totalidad que mi partido interpuso contra este proyecto. Decía la Sra. Marí, del Grupo Mixto, que la ley en que se ha estado trabajando y cuenta con el *support* de los partidos que apoyan al Govern, más Unió Mallorca, añadiendo que sólo sale de este consenso el Partido Popular. Añadía la Sra. Marí que la actitud del PP tiene alguna razón inconfesable por el boicot.

Hemos de dejar claro que mientras el Govern había negociado la ley con los partidos que le daban soporte parlamentario, -como no puede ser de otra manera, sólo faltaría que el Govern viniese aquí sin el apoyo de los grupos que le dan soporte-, y que Unió Mallorca, como hizo público el Sr. Antich, en una entrevista con el presidente de esta fuerza política en el Consolat, el PP, el Partido Popular, es decir, la fuerza mayoritaria de esta cámara, en aquella fecha de 8 de junio nadie le había ofrecido consenso para negociar la ley, por lo tanto, Sra. Marí, no podemos salir nunca de un consenso al que nunca nos han invitado a entrar.

El otro grupo que recriminó al Partido Popular la presentación de una enmienda a la totalidad de la ley fue el BLOC, y lo hizo en palabras del Sr. Riudavets, que comienza su discurso haciendo una apreciación de un derecho que tiene y que niega a los demás; decía el Sr. Riudavets que tiene que empezar su intervención diciendo que tendrá un carácter político y no técnico. Pues bien, Sr. Riudavets, lo que hizo el PP fue poner una enmienda a la totalidad política y no técnica, lo mismo que hizo usted, fue un grito, un grito como el famoso cuadro, un grito para decir: no es esto, señores del gobierno, no es esto. Pero aparte de la enmienda a la totalidad también pusimos 71 enmiendas más, usted no puso ninguna; el Grupo Mixto, la Sra. Marí, tampoco puso ninguna, fueron Unió Mallorca y el Partido Popular los que hemos posibilitado la mejora sustancial de la ley que ustedes habían pactado con el Govern.

Y podemos ver hoy que esta norma legislativa es más completa, más eficaz, más racional y más efectiva que la que ustedes negociaron con el Govern para su aprobación, y hoy tendrá usted, Sr. Riudavets, una oportunidad de ver si lo que nos pedía al Partido Popular, si las afirmaciones que usted hizo sobre mis intenciones, porque aquí ya se llega a juzgar hasta intenciones, sobre esta ley, se ajustan a la verdad o es su grupo el que tiene prejuicios sobre el contenido de la norma. Afirmaba usted el pasado 8 de junio, refiriéndose a, como he dicho antes, nuestra voluntad: ¿quiere el Partido Popular que haya más

control en el gasto de las empresas públicas, si o no? Yo digo sí, y lo he demostrado. ¿Quiere el Partido Popular que se limite la capacidad de endeudamiento que tienen algunas empresas públicas, sí o no? Yo digo sí, y lo he demostrado. ¿Quiere el Partido Popular que se racionalice en todos los aspectos los cargos directivos de las empresas públicas? Yo digo sí, usted no me acepta la enmienda que posibilita esto. Ahí está la diferencia, que usted me recrimina a mí si yo quiero limitar los cargos políticos, yo le digo que sí, además ya tiene puesta la enmienda, y usted la enmienda, con su voto, no prospera.

¿Quién está confundiendo a la gente? ¿Quién tiene voluntad de mejorar la ley, ustedes o nosotros? A tres preguntas de las respuestas es que sí, como acabo de decir, Sr. Riudavets, pero usted me tendrá que decir si quiere su grupo parlamentario apoyar la que hasta ahora no ha dado el sí definitivo y que representa la enmienda 1469, que es clave en esta ley, es clave si queremos dignificar el sector público empresarial, es clave. Y se lo pido a usted, se lo pido al conseller de Turismo, de Hacienda, se lo pido al Grupo Parlamentario Socialista, se lo pido a Unió Mallorquina, a todos los grupos de la cámara, es clave limitar el número de personas de confianza que hay en el sector público, para que tenga credibilidad el sector público de Baleares, y no sea un albergue de amiguetes.

El PP, por supuesto, está a favor de que se reorganicen los cargos públicos de empresas públicas, el PP no quiere que haya tres directores en IB3, aunque sean tres partidos los que los que (...) el Gobierno, el Partido Popular no quiere que haya tres directivos en SFM, aunque haya tres partidos que tal, el Partido Popular no quiere eso, no es eso, señores diputados, no es eso, queremos racionalizar, que haya la gente de confianza que tiene que haber y que haya directivos profesionales los que tenga que haber, pero no porque sean amigos nuestros, sino porque sean directivos profesionales, y hasta ahora no es así, y en esta legislatura es ya el colmo, triplicando cargos en Agricultura, en SFM, en IB3, en muchísimas empresas.

Mire usted, le voy a poner un ejemplo, la pasada legislatura la Comisión de Medio Ambiente de Baleares, que ayer aprobó ese dictamen del Puerto de Ciutadella, quien la presidía no tenía sueldo, en esta sí, en esta sí tiene sueldo; piense usted quién es el presidente y en donde ha cesado, hace poco tiempo, ya lo han colocado, ya lo han colocado. Por lo tanto, Sr. Riudavets, tendrá usted que decir si efectivamente quiere usted racionalizar, como me dijo a mí, los cargos en empresas públicas, y decirme sí o no, y con su voto sabremos lo que dice.

Aguardo con ilusión que también me diga, si es preciso transacionamos el texto que haga falta a la cámara, y apueste decididamente por una gestión profesional, eficaz y transparente de los entes públicos de las Islas Baleares, acabando con los puestos de canongías que no aportan nada al sector público y sólo sirven para pagar deudas sectarias, es decir, compromisos con gente de partido.

Cuatro son las enmiendas que vienen a este pleno, si bien podemos agruparlas en dos: como he dicho anteriormente, la 1469 al artículo 20.5, que recoge que donde la ley actualmente recoge la posibilidad de que haya otros órganos de dirección del partido sin limitación, y la segunda, la 1430 y la 1471, al artículo 21.1 y 21.2, que se refiere al nombramiento de estos cargos. Por lo tanto, este grupo son de tres, al que yo pido reflexión al Gobierno, reflexión a los grupos políticos, pero creo que tenemos que hacer un esfuerzo si de verdad creemos que los ciudadanos piensen, crean y esperen que nosotros queremos racionalizar los cargos políticos en las empresas del sector público.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, ha d'anar acabant.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Pues, entonces, Sra. Presidenta, lo siento mucho (...).

La otra es una enmienda, la 1519, referida al directivo profesional; es un gran alcance, creo que es un buen objetivo, es preciso que, como ocurre en otros sitios, haya profesionales que accedan a estos cargos por mérito y por capacidad y que sean estables, que no cambien con el gobierno que cambia cada legislatura y que garanticen la buena gestión de las empresas públicas. Pero esa condición, que acceden por mérito y capacidad, es incompatible con gavelas políticas; por tanto, no es posible que a través del artículo, de la disposición adicional, se pueda modificar la Ley de función pública, en donde la persona que es funcionario público, que tiene un puesto de jefe de sección, jefe de servicio, de auxiliar, que lo nombran directivo profesional no sé por qué méritos, le han de guardar el puesto; si es directivo profesional es directivo profesional y no tiene que tener gavelas políticas.

Yo le pido, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, ...

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sí, ahora voy acabando, Sra. Presidenta, enseguida.

Yo les pido a todos una reflexión y que sean capaces de llegar a un consenso, yo creo que hemos hecho un gran esfuerzo todos en mejorar esta ley, que tendría que salir con el apoyo de esta cámara; pero que, evidentemente, si ustedes no reflexionan sobre estos puntos, sobre estos dos puntos vitales, que es el número de cargos públicos y guardar el puesto a la persona que de funcionario lo hacen directivo profesional no sé por qué méritos, evidentemente estaremos engañando a los ciudadanos y nosotros no participaremos en esto.

Muchísimas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez.

(Alguns aplaudiments)

Passam als torns en contra i, primerament, pel Grup Parlamentari Mixt, hi ha intervenció? La Sra. Esperança Marí.

Sra. Diputada, divideixen el temps? Per tant, cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Perfecte, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Rodríguez, consider que és important que a la fi la Llei del sector públic instrumental arribi al Ple d'aquesta cambra i que vagi a ser aprovada, com tot indica, per amplíssim consens, aconseguit no sense un procés llarg i laboriós. La necessitat d'aprovar aquesta llei era imperiosa i així havia estat reconegut tant pels grups que donam suport al Govern com per l'oposició, li ho reconec, el sector públic a les Illes Balears, igual com ha ocorregut a altres llocs, s'ha desenvolupat o s'havia desenvolupat d'una manera dispersa, esfilegassada i poc coherent, i això té una transcendència considerable si, a més, tenim en compte el pes del sector públic instrumental també aquí a les nostres illes. Tenim a hores d'ara més de 100 consorcis, 30 fundacions, 16 entitats, etcètera, tot plegat suposa una complexitat extraordinària i entenem que el Govern, amb bon criteri, va considerar que s'hi havia de posar ordre.

No es tracta només d'ordenar aquest sector públic instrumental, sinó també de garantir la seva transparència i la seva operativitat. Certament, tot aquest tipus d'organismes a què fem referència es creen perquè tenen un funcionament més àgil que no els propis departaments del Govern, no estan sotmesos a determinats tràmits perquè, en definitiva, poden garantir actuacions més ràpides i més eficients quan aquestes són més operatives; es tracta però i entenem d'aconseguir un punt d'equilibri, de trobar aquest punt d'equilibri entre allò que és operatiu, que necessàriament han de tenir consorcis i d'altres organismes que conformen tot aquest sector públic instrumental, però també garantir aquella transparència en la seva gestió i evitar que s'hi produeixin irregularitats a l'hora de gestionar-ne tots els seus pressuposts.

Crec que l'etapa històrica que ens ha tocat viure i els esdeveniments que d'alguna manera han marcat aquesta legislatura aconsellen que aprovem aquesta llei, que la desenvolupem i que l'apliquem, per raons de transparència, per raons d'operativitat del sector públic i, així mateix, per raons de racionalitat a l'hora de gestionar la cosa pública. Entenc que tot plegat constitueix una necessitat en l'acció de Govern i que serà ben valorat pel conjunt de la ciutadania, que cada dia mostra més clarament la seva desafecció envers l'anomenada classe política i envers també cap als poders públics.

Com que totes les forces polítiques amb representació en aquest Parlament tenien clara la necessitat d'aquesta llei ho demostra, i així també ho reconeixem des d'aquesta tribuna, l'esforç de consens que s'ha fet per arribar al Ple de la cambra. En el seu moment el Partit Popular va presentar una esmena a la totalitat, caiguda aquesta varen romandre 84 esmenes des del Grup Popular i d'Unió Mallorquina; d'aquestes 84 esmenes n'arriben 4 vives al Ple del Parlament, vol dir, per tant, que s'ha arribat a un acord pel que fa a les 80 restants. Això suposa i ha suposat un esforç de negociació molt considerable i crec que hem de reconèixer aquest esforç realitzat i agrair la flexibilitat a totes les forces polítiques a l'hora d'arribar a consensos.

Especialment, també s'ha de reconèixer, i així ho vull fer després d'haver-lo escoltat a la seva intervenció, al Sr. Rodríguez, com a representant del grup del Partit Popular.

Una llei d'aquestes característiques no diria ja que és bo sinó fins i tot que és imprescindible que sigui aprovada amb un consens molt ampli i que parteixi d'un acord entre els partits que donen suport al Govern i també els de l'oposició. I no només s'han recollit aportacions de l'oposició sinó que també s'han tengut en compte les aportacions del Cercle d'Economia, al capdavant del qual hi ha el Sr. Alexandre Forcades, i del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, tot plegat, sense cap mena de dubte ha ajudat a enriquir el text final que avui es presenta a aquesta cambra.

De les quatre esmenes que queden vives, n'hi ha tres que fan referència a l'article 20 de la llei. Aquí, des del meu punt de vista, xoquen dues filosofies sobre com s'han d'articular els càrrecs d'alta direcció dels organismes que formen part del sector públic instrumental: hi ha una posició més poc flexible, més tancada a l'hora d'articular els òrgans directius, que és la que ens planteja el Partit Popular, i una altra més oberta, que deixa més possibilitats, que és la que ens proposa el Govern en aquest text. Per la meua banda, senyores i senyors diputats, crec que és aquesta segona filosofia la que resulta més adequada en aquests moments, per les característiques de la nostra societat i per les característiques del nostre panorama polític. La llei ha d'anar bé tant per a governs monocolors com per a governs de coalició i ha de permetre que en circumstàncies diferents els governs es puguin articular de la manera més còmode, més eficaç per al seu propi bon funcionament.

També voldria afegir dos comentaris, atenent que el temps es va acabant, a aquesta intervenció. Sabem que el final d'aquesta llei ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, el temps se li ha acabat.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, just un minut, gràcies, presidenta.

Sabem que el Govern crearà una comissió per analitzar el conjunt dels ens del sector públic autonòmic, tal i com preveu la llei, i que proposarà la supressió, refós i modificació dels diferents ens, però no voldria posar-me la bena abans de fer-me la ferida, però crec que he d'alertar davant una de les propostes que ha ocorregut, que ha estat la supressió del COFUC. Tenint en compte la precarietat que tenim en la qüestió de la gestió de la política lingüística, de la difusió de la llengua pròpia de les Illes Balears i la manca d'instruments d'integració sociocultural, consider que seria molt lamentable l'eliminació del COFUC o la fusió amb algun altre ens, tot fent-li perdre entitat i llevant-li capacitat d'actuació.

En segon lloc, i ja acab, ens ha arribat també la intenció de fusionar CAIB Patrimoni, l'IBISEC i l'IBAVI en sol òrgan, a fi i efecte òbviament de gestionar millor i més racionalment les infraestructures públiques de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Acab. Entenc que és lògic que es faci així i en particip i ho trob bé, senzillament, i acab, que tota aquesta reordenació voldríem i demanaríem que no afectàs les infraestructures públiques educatives a l'illa d'Eivissa, perquè de vegades sembla ser que sempre que hi ha una reordenació l'illa d'Eivissa i les seves infraestructures es troben enmig.

Per tant, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. També pel Grup Mixt, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer de tot, manifestar per part d'Unió Mallorca la felicitació a l'aprovació d'aquesta llei, també coincidim que era una necessitat, una necessitat que provenia de la sensació que era imprescindible establir més controls al funcionament del sector públic. I dic i vull remarcar això de més controls perquè de vegades confonem dos debats, que certament tenen vincles, però que són un poc diferents, una cosa és que hi hagi més controls i l'altra cosa és la reordenació o la reorganització, són dues coses un poc diferents, tot i que som a la mateixa matèria. I això és important pel que direm després de les esmenes i algunes aportacions que ha fet el Partit Popular.

Però bé, era necessària aquesta llei, és necessari que hi hagi més control, s'havia de donar una resposta a l'alarma social i crec que tots els grups parlamentaris han estat a l'alçada i el Grup Parlamentari Popular ha fet moltes aportacions a aquesta llei. Per tant, des d'un punt de vista polític crec que tots ens hem de felicitar.

Després hi ha, diguem, el tema més tècnic i en el tema més tècnic, nosaltres, des del primer moment de la discussió d'aquesta llei, vàrem posar de manifest que hi havia un risc i era el risc de convertir les empreses públiques en una administració normal, perquè les empreses públiques s'han creat i funcionen i existeixen perquè són més àgils, perquè són més eficaces, perquè tenen més rapidesa de resposta a les necessitats, cosa que no passa a l'administració. Si a través de les esmenes o a través de la regulació d'aquesta llei del sector públic convertim les empreses en un altra administració paral·lela l'interès per l'empresa pública o pel sector públic decau, i aquest és un risc que existia i que tenim almanco la sensació, des d'Unió Mallorca, que tot i que volíem el consens, que com més aportacions hi hagués i com més millores millor, tenim un gust agre dolç, perquè de vegades s'han introduït esmenes, sobretot en el tema de control previ i les conseqüències de personal que això pot provocar a l'organització de la mateixa empresa que realment ens creen dubtes. Però ja dic, políticament era necessari aquest consens i per això hem acceptat aquestes esmenes del Partit Popular.

En definitiva, el que nosaltres defensam és que l'empresa pública ha de mantenir aquest caràcter àgil i flexible. Per això les esmenes que planteja el Partit Popular, que són més d'organització, de dimensió de càrrecs dins les empreses públiques, que de controls *stricto sensu*, consideram que no van en aquesta línia, no van en la línia d'allò que deia la Sra. Esperança Marí, d'un model obert, un model flexible, un model més àgil, sinó que tallen molt les possibilitats de funcionament d'aquestes empreses públiques i per tant, des d'aquest punt de vista no podem compartir la filosofia d'aquestes esmenes i anunciam el nostre vot en contra, tot i que també volem manifestar que donarem suport al projecte de llei, amb la incorporació de 80 de les 84 esmenes -són moltes incorporacions- que ha tengut durant el tràmit parlamentari.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El motiu del debat d'avui és evidentment, o era, les quatre esmenes que el Grup Popular manté vives, i dic era perquè gairebé la intervenció del Sr. Rodríguez s'ha convertit en una interpel·lació a la meua persona, a allò que havia dit fa una setmana o fa un mes, en parlarem, sortirà. Però abans d'entrar al tema de ver, les quatre esmenes, permetin-me que faci una reflexió general, com han fet la resta de portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula sobre aquesta llei.

En primer lloc cal dir que sens dubte les coses han canviat molt des de la darrera vegada que vàrem parlar en sessió plenària sobre aquest projecte de llei, efectivament han canviat molt. El passat dia 18 vàrem tractar aquesta esmena que ja s'ha anomenat del Partit Popular i que era una esmena a la totalitat, que hagués suposat -diguem-ho clar-, que hagués suposat de ser aprovada, que per molt que ara es digui de la necessitat d'aquesta llei, hagués suposat precisament la defunció de la llei. I tots els intents a què ara tots ens apuntam, tots, de posar control, ordre i vigilància a la despesa pública, no s'haguessin donat. Aquesta és la realitat. Avui en canvi debatem només sobre quatre esmenes molt concretes i sobre la resta s'ha aconseguit -esper- un ample consens entre tots els grups parlamentaris.

En el debat a l'esmena a la totalitat, el nostre grup parlamentari va fer una clara crida al Partit Popular perquè en lloc d'intentar eliminar la llei, fes el possible per millorar-la. He de dir, i és cert, que després d'haver rebutjat l'esmena a la totalitat, aquesta ha estat la tònica en ponència i en comissió i des de totes les parts s'ha fet un esforç per arribar al màxim consens possible. Tant és així que jo crec que les xifres no deixen cap dubte. De les 11 esmenes presentades pel Grup Mixt-Unió Mallorquina, una ha estat acceptada talment, sis han estat transaccionades en ponència i la resta s'han retirat.

Una cosa similar ha succeït amb les 73 esmenes popular, més o manco una tercera part han estat directament retirades. Algunes s'han acceptat en els termes proposats i la resta s'han incorporat mitjançant transaccions que les adequen a la lletra i a l'esperit de la llei que inicialment no tenien. Com he dit, només quatre de les 73 esmenes del Partit Popular s'han mantingut per debatre en aquesta sessió plenària. Jo crec que és perquè tots hem vist la imperiosa necessitat d'una llei d'aquestes característiques, a més en aquests moments en què els nombrosos casos de presumpta corrupció que esquitxen i taquen la nostra vida política, fan imprescindible aquesta regulació. No cal enumerar els casos de corrupció, el que sí s'ha de dir és que gairebé la pràctica totalitat d'aquests han sorgit a l'àmbit de les empreses públiques, aquests presumptes casos de corrupció i altres ja demostrats. Només açò ja bastaria per justificar aquesta llei. No importa parlar-ne més d'açò. A partir d'ara, açò sí, quan la llei sigui aprovada, no ens creguem que serà impossible el malbaratament de fons públics, açò quan hi ha mala voluntat sempre és possible, però sí era molt més difícil, i aquesta és una de les finalitats bàsiques d'aquesta llei. Però açò s'ha de fer sense perdre eficàcia i celeritat, objectius pels quals, com molt bé ha dit el portaveu d'Unió Mallorquina, té sentit l'existència de les empreses públiques.

I bé, feta aquesta reflexió inicial, passem a analitzar les úniques quatre esmenes que manté el Grup Popular. De fet, en realitat només són dues esmenes, una referida a la disposició final sisena i tres que, esmenant els articles 20 i 21, fan incidència sobre la mateixa temàtica.

Anem a pams, analitzem la primera esmena. He de dir en primer lloc que la interpretació que ha fet el portaveu popular de l'article 20 per justificar l'esmena, al meu entendre, és una clara tergiversació d'allò que realment pretén aquest article. Abans he parlat d'eficàcia i celeritat i de la necessitat de conciliar el control de les empreses públiques amb la preservació de la seva funció. A ningú no se li pot defugir que hi ha, per exemple, consorcis de molt limitat abast, però en canvi hi ha altres ens instrumentals que gestionen aspectes amplíssims de la gestió del Govern. L'apartat que el PP pretén suprimir, simplement aquest apartat, aquest article, un punt dins aquest article, deixa la porta oberta que les empreses públiques més complexes tinguin la possibilitat de comptar amb altres òrgans unipersonals, més enllà de la gerència. I açò no té res a veure amb cap mena de duplicitat, és una decisió -crec- fruit de la coherència, amb l'objectiu de no paralitzar el funcionament diari de les empreses públiques de major complexitat. Jo crec que fer interpretacions esbiaixades d'aquest article, per molta retòrica i demagògia que se'ns vulgui afegir, jo crec que açò pot ser molt efectista, però no es correspon per a res amb la realitat. Jo crec que s'ha cercat una fórmula pragmàtica per, a la vegada que s'estableixen controls més severos que no existien, fiscalització prèvia, comitè d'auditoria, etc., a la vegada que s'estableixen més controls, es manté l'operativitat i la funcionalitat de les empreses públiques.

Jo puc entendre, Sr. Rodríguez, ja que m'ha interpellat directament, que vostè porti les seves idees en aquest debat. Allò que no accept de cap de les maneres és que vengui a donar-nos lliçons. I per una raó molt concreta, perquè no té credibilitat per fer-ho, per què? Perquè vostè ha governat i el seu govern que ara demana demagògicament, des del meu punt de vista, despullar d'òrgans unipersonals les empreses públiques, el seu govern la passada legislatura va omplir les empreses públiques de personal de confiança, amb criteris estrictament polítics i partidistes. Li posaré un exemple que conec molt bé, i no ho volia treure, açò, però vostè amb la seva interpellació m'ha forçat a dir-ho. Conec molt bé aquest exemple, a Menorca varen crear delegats de tot, delegat de Turisme, delegat de Joventut, fins i tot un delegat de SEMILLA, que, casualitat de casualitats, era un conseller del Partit Popular a l'oposició en el consell insular i el fan delegat de SEMILLA. I resulta que vostè després ens parla de deutes sectaris? Més sectari que açò, Sr. Rodríguez, més sectari que açò, omplir Menorca d'un govern paral·lel a base de delegats que resulta que nomenaven els mateixos consellers de l'oposició al consell insular, ... Per tant, vostè m'ha obligat a fer retrets, cosa que jo no tenia intenció de fer, ni tan sols ho duia escrit, ho he apuntat ara, perquè crec que la seva intervenció demagògicament oblida el passat, amaga la seva..., intenta donar lliçons sense saber que tothom és hereu del que ha fet. No m'allargaré més sobre aquest tema perquè crec que no val la pena.

Passem a les dues esmenes següents i no cal aprofundir-hi gaire. Són esmenes tècniques que es limiten a transposar a l'article 21 l'esmena que abans he comentat que feia vostè a l'article 20. Si rebutjam l'esmena a l'article 20, en conseqüència hem de rebutjar les dues següents que simplement desenvolupen l'esmena 20. Per cert, les dues darreres esmenes no tenen res a veure a fixar incompatibilitats com diu en premsa el seu recent portaveu, el recent portaveu del seu grup, ja que el redactat que vostès proposen és idèntic quant a incompatibilitats al redactat que hi ha a la llei. Resumint, consideram que algunes empreses, només les d'abast més gran, necessiten de més òrgans

unipersonals que no només la gerència perquè es puguin realitzar les tasques pròpies de l'empresa amb un mínim de garanties d'eficàcia, celeritat i eficiència. Jo crec que qualsevol argument sobre quotes de partit, duplictat, repartiment de càrrecs és total i absolutament una fal·làcia, completament interessada a més.

Passem a la darrera d'aquestes quatre esmenes. Aquesta demana en concret la supressió de la disposició final sisena. Aquesta disposició simplement pretén, jo crec, salvaguardar els drets adquirits de les persones que siguin en el seu moment contractades com a personal directiu professional. Un personal directiu professional cessa quan canvia el Govern. Per tant, hem de deixar clar que ara no estam parlant de personal de confiança, cessa o pot cessar si no li agrada el personal, contractes, no són funcionaris. Per tant, hem de deixar clar que no estam parlant de personal de confiança, no estam parlant de personal elegit de lliure disposició, sinó de personal que tindrà un contracte laboral i que aquest contracte es farà en base a criteris de mèrit, concurrència i publicitat, i quan canviï el Govern se'l podrà renovar, o se'l podrà ... -vull dir- denunciar.

Aquesta disposició simplement estableix que en cas que aquestes persones contractes com a personal directiu professional siguin funcionaris, en finalitzar la seva relació contractual puguin incorporar-se al seu lloc de treball d'origen de l'administració pública. L'eliminació d'aquesta disposició que vostès proposen tindria, jo crec, uns efectes perversos i qüestionables: la pèrdua de drets de les persones que fossin contractades i una evident dificultat perquè funcionaris volguessin incorporar-se a empreses públiques contractats com a personal directiu professional. Aquestes dues conseqüències són al nostre parer indesitjables. Per tant, també rebutjam aquesta esmena que jo crec que l'únic que aconseguiria seria posar entrebancs a un millor funcionament de les empreses públiques.

Jo em voldria quedar com a conclusió i en nom del Grup BLOC i PSM-Verds, amb la part positiva d'aquesta legislació. Jo no sé què farà al final el Partit Popular quant a l'articulat que hem consensuat, més del 99%, però estam convençuts que aquesta llei té un ample consens i aquest ample consens farà que hi sortim tots guanyant, i sobretot hi guanyarà la ciutadania de les Illes Balears.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta Primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Socialista el Sr. Costa té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des de diferents institucions, organitzacions es parla i es reflexiona sobre la necessitat d'adoptar diferents mesures per regular l'administració pública. Des del Govern de les Illes Balears s'ha fet aquesta reflexió i s'ha considerat necessària amb un triple objectiu de normativa: una, és la Llei del sector públic; dos, la Llei del bon govern; tres, la Llei de la Funció Pública. Aquesta necessitat ve marcada per diverses qüestions: dotar de major eficiència, transparència i control, en definitiva, tenir una administració que sigui reconeguda per la ciutadania com a ens eficients i transparents.

Fa unes setmanes es va debatre l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Popular, que va ser rebutjada per 25 vots a favor i 27 en contra. El portaveu del Partit Popular en aquell debat demanava per justificar l'esmena, entre altres coses evidentment, la retirada del projecte de llei, i el portaveu del Grup Socialista en aquella intervenció, el Sr. Garcias Simón, li va recordar que en període de discussió d'esmenes, el Grup Socialista faria tot l'esforç per arribar a acords i consens i així ho podríem aconseguir. Quan s'ha arribat a un acord, és bo no entrar a revisar tots els antecedents perquè els vidres de vegades es rompen.

Per això també entendran l'estil de la meua intervenció, però consideram necessari posar de manifest que per al Grup Parlamentari Socialista era i és important intentar que en el paquet de lleis per a la governabilitat, i aquesta llei hi està inclosa, intentar un ample consens de la cambra; per això vàrem voler estendre la mà, per mirar d'aconseguir una llei que no sigui només del Govern, que seria legítim, sinó d'una majoria molt qualificada de la cambra. Per això tots els grups hem fet renúncies, però aquestes són les que donen fortalesa al conjunt de la llei i no s'entengui com un signe de debilitat. He volgut extreure per un moment del debat d'aquí sobre el sector públic instrumental i he tret del debat que vàrem tenir un paràgraf que he trobat força interessant: "Es tracta -parlant del sector públic instrumental- d'un fenomen de diversificació estructural, caracteritzat en la pràctica per la seva varietat en els fins i sectors d'activitat. La doctrina més prudent sol criticar el seu ús exagerat i desordenat, així com suposa la ruptura amb els esquemes tradicionals per distingir allò públic i allò privat. El recent informe ha tengut ocasió de pronunciar-se sobre aquesta fugida del dret administratiu i amb freqüència anomenat "xiringuitos" per la seva opacitat." He pensat que era una frase fora del debat d'aquesta comunitat i que podria servir per marcar el debat.

Però quin ha estat el motiu del creixement vertiginós del sector públic instrumental? La resposta unànime dels experts és la voluntat política unànime de voler fugir del dret administratiu, perquè no té la flexibilitat i no garanteix l'eficàcia de la seva gestió. Aquest és un altre debat que es planteja perquè o bé no adequam el dret públic a una nova realitat o bé podem acabar que allò que és públic es regeixi pel dret privat. Aquesta reflexió crec que és important perquè en cas contrari podem...

o, de fet, a les Illes Balears hi ha hagut autèntics escàndols econòmics i de corrupció per allò que apuntàvem de l'opacitat del sector públic instrumental. I com bé ha apuntat un dels oradors que m'ha precedit en l'ús de la paraula, ja només per això, val la pena que les illes tinguem una llei del sector públic.

Hem treballat en ponència i en comissió per garantir dos punts que ajudaran, sens dubte, a tenir el sector públic instrumental que es mereixen les nostres illes: informació com a forma de transparència i control. Vull posar de relleu aquesta qüestió perquè ja entrant en els punts de l'acord, no voldria que ens quedéssim només amb el debat d'una discrepància real que existeix, perquè aquí crec que hauríem de saber posar en valor l'ample consens que hem tengut amb una llei que crec que és bàsica per a aquesta comunitat autònoma.

Entrant ja a l'esmena 1519, que l'he titulada "reserva de places per als funcionaris", jo puc entendre quan vostè fa el seu discurs, però jo voldria que entengués una qüestió, crec que no afecta allò essencial del debat de la llei, és una qüestió col·lateral, jo li respect el seu punt de vista, però m'atrevesc a dir que és una mica agosarat afirmar que això afecta l'essència del debat de la llei que tractam. Nosaltres mantenim, i ho vull explicar d'una forma clara, que la gent que es dedica a la funció pública, a un moment determinat de la seva carrera professional, sigui quin sigui el govern que governi i té -entre cometes- una oferta per entrar en el sector públic instrumental, ens pareix lògic donar la possibilitat que després del seu cessament pugui reingressar a la seva plaça amb tota naturalitat i no haver de passar els calvaris que de vegades passen en tornar als concursos de trasllat. Li respect la seva posició, Sr. Rodríguez, però nosaltres en mantenim una diferent i que pensam que per raons d'eficiència és molt més assenyada, com a mínim.

Entraré a les esmenes 1469, 1470 i 1471, no sé per què mir els papers, n'hem parlat tant que això ja ens ho sabem tots massa de memòria. Evidentment aquí hi ha un plantejament diferent. Hem intentat a les totes cercar la transacció possible, per als qui no ho han mirat tant és l'article 20.5. Per tant, únicament la diferència que tenim entre els diferents grups és molt senzilla, aquest article té més flexibilitat a l'hora de poder crear places unipersonals a cada un dels ens, evidentment han d'estar recollits als estatuts, etc., i una proposta que pretenia tancar més el cercle. Jo en ares de continuar treballant perquè tinguem unanimitat en aquest tema, li vull fer una reflexió. Crec que està bé el text com queda, però sí seria bo probablement que a cada un dels espais del sector públic instrumental, cada una de les societats analitzi de vegades i per què no?, a algunes es pugui introduir aquest plantejament que vostè ha fet a través de les tres esmenes que li he esmentat, però tal vegada seria massa agosarat amb caràcter general posar-ho per a qualsevol ens instrumental públic

Jo únicament li diré una qüestió que em serveix a mode d'epíleg, mirant un magnífic treball que ha fet el viceinterventor d'aquesta comunitat autònoma, que el vaig trobar, això que moltes vegades ja es fa per preparar una intervenció, buscant per Google, fa una sèrie de reflexions i de quadres i sí que, a banda de les reflexions en el meu discurs inicial, es veu clarament amb uns gràfics el creixement exagerat i desordenat que va tenir aquesta comunitat autònoma del 2000 al 2007 i que hi ha hagut una actuació clara, i en aquesta cambra entre tots, de posar i de

racionalitzar i de reparar d'alguna manera la forma com havia crescut el sector públic instrumental.

Els vull dir per als que no tenen davant aqueixes gràfiques que les Illes Balears l'any passat estàvem en la tercera comunitat a nivell d'Estat, després d'Andalusia i de Catalunya, i que a principis del 2000 teníem aproximadament el 40% menys d'empreses, fundacions, sector públic instrumental. Per tant, vull acabar dient que l'exercici de tots, el Govern ja ho ha fet a través de la Conselleria d'Hisenda i del president, que en el seu discurs també ho va voler liderar, allò que és la racionalització del sector públic instrumental que com tots vostès saben és avui bàsicament quasi el 50% del que és inversió de l'administració pública.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. En primer lugar agradecer a todos los que han intervenido, a los portavoces, el tono del debate que ha habido, evidentemente mucho más sosegado que el día de la enmienda a la totalidad, pero quería decirle a la Sra. Marí que efectivamente sólo llegan cuatro enmiendas vivas después de retirar quince. Por lo tanto, cada uno hemos hecho lo que teníamos que hacer. Entiendo que usted vea favorable la reacción del Govern, y yo creo que no es mejor, ni muchísimo menos. El Sr. Melià decía que confundí control con racionalización, pero es que esta ley habla de control y de racionalización en las empresas de los entes públicos, de las dos cuestiones.

Yo, Sr. Riudavets, quiero mirar al futuro y he sido el primero en reconocer que evidentemente ha habido casos de los que estamos avergonzados todos y que los repudiamos, pero mirando al futuro voy a decirle una cosa, el primer govern de esta comunidad autónoma que ha tenido consellers imputados a los que ha dado apoyo ha sido el Sr. Francesc Antich, el primero. El primero que tiene presidente de consell imputado es el gobierno del Sr. Antich. El primero que tiene directores generales imputados es el gobierno del Sr. Antich, no se olvide usted de esto. El gobierno que ha tenido exconsellers esta legislatura detenidos y con medidas cautelares, el gobierno del Sr. Antich. Por lo tanto, nos conviene a todos mirar adelante ¿eh?, nos conviene a todos hacer un paso adelante y mirar el futuro y trabajar en áreas como ésta que mejoren todo esto, y todavía no ha acabado la legislatura. Claro, ustedes han tenido la gran ventaja que han entrado a saco a ver lo que ha habido en la anterior legislatura. Veremos cuando el amigo del Netol pase el trazo a esta legislatura, veremos lo que sale entonces, pero desde luego no pinta bien la orina, la orina no pinta bien y no estoy diciendo...

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

...que vayamos a hacer nosotros lo mismo que ustedes, pero no saquen mucho pecho porque no está la cosa para tirar cohetes, no está para tirar cohetes.

Yo venía aquí hoy a hablar de futuro y venía a hablar en positivo y venía a hablar, lógicamente, venía a hablar de lo que precisa esta ley, que ha sido muy mejorada. Me he encontrado muy a gusto negociando, no en cada sesión, posiblemente no en la ponencia, pero sí negociando con el Govern, negociando con el PSOE, me he encontrado bastante más a gusto porque ha habido más diálogo, ha habido más tolerancia y he podido defender mis enmiendas porque, señoras y señores diputados, yo no he podido defender en la ponencia, el Partido Popular, las enmiendas que tenía porque la mayoría me lo impidió. Y eso lo digo para que quede aquí reflejado en el *Diario de Sessions* y que quede constancia, el Partido Popular no pudo ni siquiera defender sus enmiendas en ponencia, y esto es un abuso y hemos seguido trabajando con la mano extendida y haciendo pasos de gigante para buscar el consenso.

Mire, para que no haya ninguna confusión, para que no haya ninguna cuestión de que se diga ..., voy a entregar a la presidencia la enmienda que esta mañana, la transacción que esta mañana le he mandado a la enmienda del artículo 20.5, para que se vote que también ustedes la rechacen porque si no lógicamente parecerá que no hemos hecho ningún esfuerzo. Además de todo el esfuerzo que hemos hecho hoy entregamos una enmienda que posibilita que haya más cargos públicos en ciertas empresas, pero no da carta blanca para que cualquier presidente de empresa pueda crear los cargos públicos que quiera, como dice el artículo 20.5 hoy, como dice el artículo 20.5 hoy. Yo creo que esto es algo importante, a tener en cuenta, que esto es progreso, llegar a acuerdos que limiten la capacidad de hacer cualquiera que esté en el Gobierno su libre albedrío, llegar a acuerdos que den una racionalización a los cargos públicos, llegar a acuerdos que impidan pues evidentemente ciertas cosas es interesante.

Por cierto, Sr. Costa, usted ha hecho una referencia que creo que no está bien, la Ley de función pública garantiza que cualquier funcionario que esté en otro sitio por un cargo político o lo que sea, cuando regresa el nivel se lo garantiza y la residencia. Eso fue un logro que se metió, un logro de progreso, porque a pesar de que yo no soy progresista, según sus (...), yo fui el que llevé los cursos de policía a Menorca y a Ibiza para que se pudieran formar *in situ* y fueron ustedes los que lo han quitado, ahora los quieren reponer, eso es progresar, llevar los cursos de Mallorca a Menorca y a Ibiza, lo otro no es progreso, es retroceso.

Sra. Presidenta, muchísimas gracias y, mire usted, si acepta la enmienda bien, si no tendremos que votar, para que vean el talante que tenemos, a favor de toda la ley excepto de las cuatro enmiendas que quedan pendientes. Yo creo que les pido un esfuerzo como yo he hecho y como yo he anunciado y espero que tengan ustedes la consideración de aceptarlas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. En torn de contrarèplica, pel Grup Parlamentari Mixt, hi ha intervenció? Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds? Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Rodríguez, una prèvia, jo en la meva intervenció no he fet cap enumeració, i molt me n'he guardat, de casos de corrupció que afectessin el Partit Popular, vostè ha entrat per aquest camí del tot gratuïtament. No ho he fet ni ho faré, només dir-li que respecte del Netol que ens ha anunciat, li asseguro que estam ben tranquils i també li he de dir que el Netol a aquest govern no li ha bastat, ha hagut d'emprar salufumant.

Bé, no aprofitaré aquesta intervenció a la qual vostè no pot respondre per fer més gran allò que ens separa o més profund ni per introduir nous elements d'atacs a les seves postures, ja que ens ha anunciat el seu vot favorable. Vull quedar-me, com he fet també al final de la meva primera intervenció, amb allò que consider positiu, la gran majoria de l'articulat té recollit un ample consens i a partir d'ara a les empreses públiques la corrupció ho tendrà, com a mínim, molt i molt més difícil.

El debat, Sr. Rodríguez, no és si hi ha càrrecs unipersonals a les empreses públiques o quants n'hi ha d'haver, el debat és que a les empreses públiques hi haurà comitès d'auditoria, fiscalització prèvia, és a dir, mecanismes, ... -no, no, Sr. Rodríguez, això ja hi era abans que vostè obrís la boca-, mecanismes per controlar la despesa pública, mecanismes que no hi havia fins ara i mecanismes que sí ens han duit a situacions com a mínim desagradables.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sr. Costa?

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només també i per cortesia parlamentaria he volgut aprofitar aquest últim torn, per fer dues consideracions i no hi profunditzaré per mor que els altres grups i concretament el Grup Popular no té dret a rèplica i crec que no seria correcte, però s'ha fet una menció que en un moment determinat es va passar el "rodillo", jo ho encararia com a anècdota una mica d'aquesta qüestió dins la comissió. Jo he estat en aquest parlament assegut en els escons d'aquest parlament dues vegades i sent el president el Sr. Antich, però sí que trec com a conclusió que voldria que tots els treballs en ponència i en comissió tenguessin el nivell real de discussió que s'ha tengut amb aquest i el que vostè treu és una excepció a allò que va passar dins una ponència, però quedí's amb la part

majoritària de debat, de transaccionar que hem tengut amb aquesta llei que al final podem dir que no és la llei del Govern pròpiament sinó que és la llei del conjunt de les forces polítiques de les Illes Balears que estan assegurades en aquesta cambra, i aquest és el valor real d'aquesta llei, que no és poc.

Intencionadament no he volgut parlar ni un segon de corrupció, em van ensenyar quan estudiava que treure elements conjunturals quan un pretén fer una llei de llarga durada és un error, surt sempre una mala llei. Per tant, tots tenim present els antecedents que hi ha, i així ho he volgut tenir en la meua intervenció, però no he volgut entrar en retrets conjunturals que esper que no tornin a succeir en aquesta comunitat autònoma de corrupcions, etc. Per tant, crec, i li ho dic amb tot el respecte, Sr. Rodríguez, crec que ha estat una mala reflexió dialèctica començar d'aquesta forma, tornar a parlar de corrupció i tal, que crec que no estam per donar lliçons, però crec que no era ni el dia ni el moment.

Acabat això vull acabar amb la part positiva, vull agrair a tots els grups parlamentaris, a tots sense excepció, l'esforç que hem fet tots perquè aquesta comunitat autònoma tengui una llei del sector públic instrumental que regirà fonamentalment més del 50% de la inversió pública a aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. I una vegada esgotat el debat de les esmenes passam a les votacions.

En primer lloc votarem les esmenes defensades pel Grup Parlamentari Popular RGE núm. 1469, 1470, 1471 i 1519/10.

Passam a votar i votam.

Vots a favor de les esmenes, 29. Vots en contra, 30. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes.

A continuació, votarem els articles als quals es mantenen esmenes: articles 20, 21 i disposició final sisena.

Passam a votar i votam.

Un moment, intentarem ..., ara. Per tant, votam.

Vots a favor, 30. Vots en contra, 28 i cap abstenció. Per tant, queden aprovats.

Finalment, votarem la resta de l'articulat on no es mantenen esmenes: denominació del títol del projecte, denominacions del títol preliminar al títol tercer; denominacions dels capítols inclosos dins cada títol i les seccions corresponents, articles de l'1 al 19 i del 22 al 62, disposicions addicionals de primera a catorzena, les disposicions transitòries de la primera a la quarta, disposició derogatòria única, disposicions finals de la primera a la cinquena i disposició final setena i exposició de motius.

Ateses les diferents intervencions podem donar per aprovat per assentiment? Molt bé.

Així, una vegada esgotat el debat i aquestes votacions aquesta presidència proclama aprovada la Llei del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Es faculta els serveis jurídics perquè facin les modificacions tècniques necessàries.

(Aplaudiments)

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS